

KOMMISSIONENS BESLUT

av 3 januari 2006

om de nationella bestämmelser som anmälts av Republiken Finland enligt artikel 95.4 i EG-fördraget
beträffande högsta tillåtna kadmiumhalt i gödselmedel

[delgivet med nr K(2005) 5542]

(Endast de finska och svenska texterna är giltiga)

(Text av betydelse för EES)

(2006/348/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DETTA BESLUT(5) Direktiv 76/116/EEG, i dess ändrade lydelse, har ersatts av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2003/2003 av den 13 oktober 2003 om gödselmedel ⁽³⁾.

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 95.6, och

(6) I artikel 35.2 i förordning (EG) nr 2003/2003 fastställs att undantag från artikel 7 i direktiv 76/116/EEG som beviljats av kommissionen enligt artikel 95.6 i fördraget skall betraktas som undantag från artikel 5 i denna förordning och skall fortsätta att tillämpas trots att denna förordning trätt i kraft.

av följande skäl:

I BAKGRUND

1. Gemenskapslagstiftningen

(1) I rådets direktiv 76/116/EEG av den 18 december 1975 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om gödselmedel ⁽¹⁾ anges de krav som gödselmedel måste uppfylla för att få släppas ut på marknaden under beteckningen "EG-gödselmedel".

(7) I skäl 15 i förordning (EG) nr 2003/2003 anges att kommissionen kommer att ta upp frågan om oavsiktligt kadmiuminnehåll i mineralgödselmedel och att den vid behov kommer att utarbeta ett förslag till förordning som den kommer att lägga fram för Europaparlamentet och rådet.

(2) I bilaga I till direktiv 76/116/EEG anges typbeteckning och motsvarande krav, bl.a. sammansättningen, för varje EG-märkt gödselmedel. EG-gödselmedlen i denna förteckning är inordnade i kategorier efter deras halt av huvudnäringsämnen, dvs. kväve, fosfor och kalium.

(8) Arbetet med att utarbeta ett kommissionsförslag om kadmium i gödselmedel pågår.

(3) Enligt artikel 7 i direktiv 76/116/EEG får medlemsstaterna inte förbjuda, begränsa eller hindra marknadsföring av gödselmedel märkta som "EG-gödselmedel" på grund av deras sammansättning, identifiering, märkning eller förpackning, förutsatt att de uppfyller bestämmelserna i direktivet.

2. Finlands anslutning

(4) I kommissionens direktiv 2002/398/EG av den 24 maj 2002 om de nationella bestämmelser som anmälts av Republiken Finland enligt artikel 95.4 i EG-fördraget beträffande högsta tillåtna kadmiumhalt i gödselmedel ⁽²⁾ beviljas undantag från direktiv 76/116/EEG, och de finska bestämmelser som förbjuder utsläppande på den finska marknaden av fosforhaltiga mineralgödselmedel som innehåller mer än 50 mg kadmium per kg fosfor godkänns. Detta undantag skall tillämpas till och med den 31 december 2005.(9) Finland blev medlem i Europeiska unionen den 1 januari 1995. I anslutningsakten ⁽⁴⁾ fastställs övergångsbestämmelser för användning och utsläppande på marknaden av kadmium i denna stat. I artikel 84.1 anges att under de fyra år som följer närmast efter anslutningen skall de bestämmelser som anges i bilaga X till anslutningsakten i enlighet med den bilagan och de villkor som fastställs där ej tillämpas på Finland. I artikel 84 i och i punkt 2 i bilaga X till anslutningsakten anges att artikel 7 i direktiv 76/116/EEG ej skall tillämpas på Finland före den 1 januari 1999 när det gäller kadmiumhalten i gödselmedel och att bestämmelserna i direktiv 76/116/EEG skall ses över i enlighet med gemenskapens förfaranden senast den 31 december 1998.⁽¹⁾ EGT L 24, 30.1.1976, s. 21. Direktivet senast ändrat genom 2003 års anslutningsakt.⁽²⁾ EGT L 138, 28.5.2002, s. 15.⁽³⁾ EUT L 304, 21.11.2003, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 2076/2004 (EUT L 359, 4.12.2004, s. 25).⁽⁴⁾ EGT C 241, 29.8.1994, s. 37 och s. 308.

- (10) I artikel 2 i anslutningsakten föreskrivs att från dagen för anslutningen är bestämmelserna i de grundläggande fördragen och i de rättsakter som antagits av institutionerna före anslutningen bindande för de nya medlemsstaterna och skall tillämpas av dessa på de villkor som fördragen och anslutningsakten anger. I artikel 168 i anslutningsakten krävs att de nya medlemsstaterna skall sätta i kraft de åtgärder som krävs för att från och med dagen för anslutningen uppfylla bestämmelserna i direktiv och beslut enligt artikel 189 (numera artikel 249) i EG-fördraget, såvida det inte i förteckningen i bilaga XIX eller enligt några andra bestämmelser i anslutningsakten föreskrivs en frist.
- (11) Genom Europaparlamentets och rådets direktiv 98/97/EG⁽⁵⁾ ändrades därefter direktiv 76/116/EEG om utsläppande på marknaden i Finland, Sverige och Österrike av gödselmedel som innehåller kadmium. I artikel 1 anges att bl.a. Finland får förbjuda utsläppande på den inhemska marknaden av gödselmedel med en kadmiumhalt högre än den vid anslutningstillfället gällande nationellt fastställda halten och att detta undantag skall tillämpas från och med den 1 januari 1999 till och med den 31 december 2001.
- (12) Den 7 december 2001 anmälde Republiken Finland gällande nationell lagstiftning som avviker från bestämmelserna i direktiv 76/116/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om gödselmedel. Efter noggranna överväganden beviljades genom beslut 2002/398/EG en förlängning av undantaget till direktiv 76/116/EEG fram till och med den 31 december 2005.

3. Nationella bestämmelser

- (13) I det finska jord- och skogsbruksministeriets beslut om gödselmedel nr 45/1994 av den 21 januari 1994⁽⁶⁾ fastställs bl.a. högsta tillåtna halt av kadmium i gödselmedel, vilket även omfattar EG-märkta gödselmedel. Enligt avsnitt 3 är det förbjudet att släppa ut fosforhaltiga mineralgödselmedel på den finska marknaden om de har en kadmiumhalt som överstiger 50 mg per kg fosfor.

II FÖRFARANDE

- (14) Genom en skrivelse av den 7 juni 2005 anmälde Republiken Finland till kommissionen att den i enlighet med artikel 95.4 i EG-fördraget avser att från och med den 1 januari 2006 fortsätta att tillämpa de nationella bestämmelserna för kadmiumhalt i gödselmedel. De finska myndigheterna begär en förlängning av det nuvarande undantag som beviljades genom beslut nr 2002/398/EG.

- (15) I en skrivelse av den 30 juni 2005 informerade kommissionen de finska myndigheterna om att den hade mottagit anmälan enligt artikel 95.4 och att sexmånadersperioden för prövningen av anmälan enligt artikel 95.6 började den 8 juni 2005, dagen efter mottagandet av anmälan.
- (16) Genom en skrivelse av den 10 augusti 2005 underrättade kommissionen övriga medlemsstater om Finlands begäran. Kommissionen offentliggjorde även ett meddelande om denna begäran i *Europeiska unionens officiella tidning*⁽⁷⁾ för att informera övriga berörda parter om de nationella bestämmelser som Finland avser att behålla.

III BEDÖMNING

1. Bedömning av huruvida ärendet kan tas upp till sakprövning

- (17) I artikel 95.4 i fördraget anges att om en medlemsstat efter det att rådet eller kommissionen har beslutat om en harmoniseringsåtgärd anser det nödvändigt att behålla nationella bestämmelser som grundar sig på väsentliga behov enligt artikel 30 eller som avser miljö- eller arbetsmiljöskydd, skall den till kommissionen anmäla dessa bestämmelser samt skälen för att behålla dem.
- (18) Syftet med den anmälan som inkom från de finska myndigheterna den 7 juni 2005 är att få tillåtelse att efter den 31 december 2005 förlänga det nuvarande undantaget i beslut 2002/398/EG. Enligt detta beslut får Finland fortsätta att tillämpa nationella bestämmelser som strider mot bestämmelserna om sammansättningen av EG-märkta gödselmedel i förordning (EG) nr 2003/2003.
- (19) Som redan nämnts hindras medlemsstaterna genom artikel 5 i förordning (EG) nr 2003/2003 från att begränsa utsläppandet på marknaden av EG-märkta gödselmedel på grund av deras sammansättning, men i bestämmelserna om sammansättningen anges inget gränsvärde för kadmiumhalten. Detta betyder att enligt artikel 5 i förordning (EG) nr 2003/2003 kan de EG-märkta gödselmedel som uppfyller kraven i den förordningen släppas ut på marknaden oberoende av deras kadmiumhalt.
- (20) Mot bakgrund av ovanstående är det tydligt att de nationella bestämmelser som anmälts av Finland är strängare än bestämmelserna i förordning (EG) nr 2003/2003, eftersom de förbjuder utsläppande på marknaden av EG-märkta fosforhaltiga gödselmedel med en kadmiumhalt som överstiger 50 mg per kg fosfor.

⁽⁵⁾ EGT L 18, 23.1.1999, s. 60.

⁽⁶⁾ Finlands författningssamling, 45/1994, 26 januari 1994, s. 117.

⁽⁷⁾ EUT C 197, 12.8.2005, s. 4.

- (21) De nationella bestämmelser som anmälts av de finska myndigheterna antogs innan Finland blev medlem av Europeiska unionen. Som ovan anges fastställs genom anslutningsakten de övergångsbestämmelser som tillåter Finland att under fyra år fortsätta att tillämpa de nationella bestämmelserna för kadmiumhalten i gödselmedel på produkter som omfattas av direktiv 76/116/EEG. Genom direktiv 98/97/EG fick Finland fortsätta att tillämpa ovan nämnda nationella bestämmelser till och med den 31 december 2001. Genom beslut 2002/398/EG förlängdes undantaget till att gälla fram till och med december 2005.
- (22) I enlighet med vad som föreskrivs i artikel 95.4, tolkad mot bakgrund av artiklarna 2 och 168 i anslutningsakten, anmälde Finland till kommissionen den exakta ordalydelsen i de bestämmelser som antogs före anslutningen till Europeiska unionen och som landet avser att behålla, och bifogade en redogörelse för de skäl som enligt Finland motiverar att dessa bestämmelser skall behållas.
- (23) De skäl som lades fram av de finska myndigheterna var identiska med dem som lämnats in tidigare och som ledde till att kommissionen i beslut 2002/398/EG beviljade Finland undantag fram till och med den 31 december 2005. Denna period beviljades under förutsättning att harmoniserad lagstiftning infördes före slutet av 2005. Även om arbete pågår kommer lagstiftning inte att antas på gemenskapsnivå före slutet av året.
- (24) Den anmälan som Finland lämnade in den 7 juni 2005 i syfte att få behålla de nationella bestämmelser som avviker från bestämmelserna i förordning (EG) nr 2003/2003 kan därför tas upp till sakprövning enligt artikel 95.4 tolkad mot bakgrund av artiklarna 2 och 168 i anslutningsakten.

2. Sakprövning

- (25) Enligt artikel 95 i fördraget skall kommissionen säkerställa att alla villkor som gör det möjligt för en medlemsstat att begagna sig av möjligheterna till undantag enligt denna artikel är uppfyllda.
- (26) Kommissionen skall i synnerhet bedöma om de bestämmelser som anmälts av medlemsstaten är motiverade med hänsyn till de väsentliga behov som anges i artikel 30 i fördraget eller avser miljö- eller arbetsmiljöskydd.
- (27) När kommissionen bedömer att de nationella bestämmelserna är motiverade, måste den dessutom i enlighet med artikel 95.6 i fördraget undersöka huruvida dessa bestämmelser utgör ett medel för godtycklig diskriminering eller innebär förtäckta handelshinder mellan medlemsstaterna och om de utgör ett hinder för den inre marknads funktion eller ej.
- (28) Finland har grundat sin begäran på behovet av folkhälso- och miljöskydd. Kadmium i gödselmedel bedöms utgöra ett hot mot miljö och folkhälsa. Som stöd för sin begäran hänvisar Finland till slutsatserna i en finsk undersökning som offentliggjordes i april 2000⁽⁸⁾ och som innehåller en bedömning av riskerna med kadmiumhaltiga gödselmedel.
- 2.1 Stöd för att det föreligger väsentliga behov
- (29) Av de vetenskapliga uppgifter som hittills föreligger kan slutsatsen dras att kadmiummetall och kadmiumoxid i allmänhet kan anses medföra allvarliga hälsorisker. I synnerhet kadmiumoxid har klassificerats som ett cancerogen, mutagen eller reproduktionstoxiskt ämne i kategori 2. Det råder också en allmän enighet om att kadmium i gödselmedel utgör den allra viktigaste källan för tillförsel av kadmium till jorden och näringskedjan.
- (30) När det gäller kadmium i gödselmedel kan den viktigaste informationen från den riskbedömning som gjorts i Finland sammanfattas som följer:
- När det gäller vatten fastslås i den finska riskbedömningsrapporten att riskkaraktiseringen visar att det föreligger risk för vattenmiljön för alla beräknade scenarier både nu och för framtiden. Detta betyder i praktiken att ingen säkerhetsmarginal kan upprättas och att varje ökning i förhållande till de naturliga bakgrundskoncentrationerna sannolikt kommer att medföra risker för vattenmiljön.
 - När det gäller marken fastslås i den finska riskbedömningsrapporten att med utgångspunkt i tillgängliga uppgifter utgör de nuvarande kadmiumkoncentrationerna i finsk jordbruksmark en risk för markmiljön. Denna slutsats kan nås genom användning av både medelvärdet för koncentrationer av extraherbart kadmium⁽⁹⁾ och 90-percentilvärden i de fem finländska odlingszonerna för år 1987. Endast i den nordligaste zonen är PEC/PNEC-kvoten⁽¹⁰⁾, beräknad utifrån medelvärdet för koncentrationen, mindre än 1. Riskkvoterna för de olika odlingszonerna varierar mellan 1,2 och 2,8.

⁽⁸⁾ Finlands jord- och skogsbruksministerium: *Cadmium in fertilizers, risks to human health and the environment*, april 2000.

⁽⁹⁾ Den kadmiumkoncentration som är tillgänglig för växternas upptagning.

⁽¹⁰⁾ PEC = *predicted environmental concentration* (förväntad miljökoncentration), PNEC = *predicted no effect concentration* (uppskattad nolleffekt-koncentration). En PEC/PNEC-kvot större än 1 anger att ogynnsamma effekter kommer att uppstå.

- När det gäller folkhälsan fastslås i den finska riskbedömningsrapporten att det i Finland inte finns någon säkerhetsmarginal för riskgruppen (de svåraste fallen) mellan de skattade nivåerna i urin och de kritiska nivåer som förknippats med skadliga hälsoeffekter orsakade av kadmium. I den finska riskbedömningsrapporten fastslås också att om fosforhaltiga gödselmedel som innehåller genomsnittliga EU-nivåer av kadmium skulle användas i Finland, skulle intaget via livsmedel av kadmium öka med mer än 40 % över hundra år grundat på beräkningsmodeller.
- (31) Det är tydligt att dessa slutsatser härrör från särskilda förhållanden i den finska marken och den väderlek som råder i Finland.
- (32) Sammanfattningsvis visar den riskbedömning som genomförts i Finland att nuvarande kadmiumkoncentrationer i den finska jordbruksmarken utgör en risk för markorganismer och att kadmiumläckaget från jordbruksmarken hotar vattenmiljön. Finland vidhåller att riskbedömningen visar att det finns en risk för negativa hälsoeffekter på grund av den allmänna kadmiumexponering som den finska befolkningen utsätts för. Det genomsnittliga intaget via livsmedel utgör visserligen ingen risk i Finland, men vissa delar av befolkningen befinner sig i farozonen på grund av högt intag via livsmedel, förhöjd upptagning eller rökning.
- (33) Den riskbedömning som lämnats av de finska myndigheterna har genomförts enligt de förfaranden och metoder som utformats på gemenskapsnivå, något som anses säkerställa en hög tillförlitlighetsnivå i de upplysningar som erhålls.
- (34) Kommissionen har redan undersökt de upplysningar som ingår i denna riskbedömning i samband med direktiv 2002/398/EG som tillåter Finland att fortsätta att tillämpa sina nationella bestämmelser fram till och med den 31 december 2005.
- (35) Finland har inte lagt fram några andra vetenskapliga eller tekniska data under 2005. Ackumuleringsprocessen är mycket långsam och ändras inte särskilt mycket under en treårsperiod. Man kan därför dra slutsatsen att situationen inte förändrats sedan 2002.
- (36) Giltigheten för de uppgifter som Finland lade fram bekräftas genom följande vetenskapliga belägg som använts som grund när kommissionen utarbetat sitt förslag om kadmium i gödselmedel:
- Yttrandet från SCTEE⁽¹¹⁾ (nu kallad SCHER⁽¹²⁾) av den 24 september 2002 om kadmiumackumulering i jordbruksmark på grund av användning av gödselmedel. Detta yttrande baserades på riskbedömningsrapporter från nio medlemsstater vilka endast tar upp ackumulering och inte möjliga risker för folkhälsa och miljö. SCTEE drog slutsatsen att kadmiumhalten i gödningsmedel måste begränsas för att förhindra ackumulering av kadmium i marken.
- Det slutliga utkastet till allmän riskbedömning om kadmium och kadmiumoxid från september 2004, som utarbetades i enlighet med rådets förordning (EEG) nr 793/93⁽¹³⁾ och som tar upp alla kadmiumkällor. Genom utkastet bekräftas SCTEE:s yttrande om ackumulering i marken. Även om det där konstateras att tillskottet av kadmium i gödselmedel i sig självt kanske inte är tillräckligt för att orsaka svår och omedelbar fara för människors hälsa och för miljön måste man iaktta försiktighet, eftersom risk för människors hälsa inte kan uteslutas för alla lokala och regionala situationer på grund av den stora variationen vad gäller kadmiumhalt i livsmedel, kostvanor och nutritionsstatus.
- I avvaktan på slutförandet av den allmänna riskbedömningsrapporten om kadmium och kadmiumoxid samt den eventuella uppföljningen av arbetet om riskreducerande åtgärder har kommissionens förslag om kadmium i gödselmedel försenats.
- (37) Efter att på nytt ha undersökt de vetenskapliga belägen mot bakgrund av Finlands begäran anser kommissionen att de finska myndigheterna har visat att kadmiumhaltiga gödselmedel utgör miljö- och folkhälsorisker och att de nationella bestämmelser som anmälts av de finska myndigheterna och som syftar till att begränsa exponeringen av den finska miljön för kadmiumhaltiga gödselmedel är berättigade.

2.2 Förekomst av eventuell godtycklig diskriminering

- (38) Enligt artikel 95.6 skall kommissionen kontrollera att de planerade bestämmelserna ej utgör ett medel för godtycklig diskriminering. Enligt EG-domstolens praxis föreligger diskriminering när nationella handelshinder används på ett sätt som är diskriminerande när det gäller varor med ursprung i övriga medlemsstater.

⁽¹¹⁾ Vetenskapliga kommittén för toxicitet, ekotoxicitet och miljö.

⁽¹²⁾ Vetenskapliga kommittén för hälso- och miljörisker.

⁽¹³⁾ EGT L 84, 5.4.1993 s. 1. Förordningen senast ändrad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1882/2003 (EUT L 284, 31.10.2003, s. 1).

- (39) De aktuella nationella bestämmelserna är generella och gäller för såväl inhemska som importerade EG-märkta fosforhaltiga gödselmedel. Det finns därför ingenting som tyder på att bestämmelserna kan användas som ett medel för godtycklig diskriminering mellan ekonomiska aktörer i gemenskapen.

2.3 Förekomst av eventuella förtäckta handelshinder

- (40) Strängare nationella bestämmelser för sammansättningen av EG-märkta gödselmedel som avviker från bestämmelserna i ett gemenskapsdirektiv utgör normalt ett handels hinder. Produkter som lagligen får släppas ut på marknaden i resten av gemenskapen får inte släppas ut på marknaden i den berörda medlemsstaten. Syftet med artikel 95.6 är att förhindra att nationella begränsningar som grundar sig på kriterierna i punkterna 4 och 5 tillämpas på felaktiga grunder och i själva verket utgör ekonomiska åtgärder som införs för att förhindra import av produkter från andra medlemsstater med det indirekta syftet att skydda inhemska produktion.

- (41) Som fastställs ovan ger användningen av kadmiumhaltiga gödselmedel i marken anledning till oro när det gäller miljö- och folkhälsoskydd. Det verkliga skälet för att bibehålla de nationella bestämmelserna förefaller därför vara att skydda människors hälsa och miljön och inte att skapa förtäckta handelshinder.

2.4 Förekomst av eventuella hinder för den inre marknads funktion

- (42) Detta villkor kan inte tolkas på ett sätt som gör att det skulle vara förbjudet att godkänna nationella bestämmelser som kan komma att påverka upprättandet av den inre marknaden. Det är i själva verket troligt att alla nationella bestämmelser som avviker från en harmoniseringsåtgärd vars syfte är att upprätta den inre marknaden och få den att fungera kommer att påverka den inre marknaden. För att undantagsförfarandet i artikel 95 i EG-fördraget skall förbli användbart anser kommissionen, i fråga om artikel 95.6, att begreppet "hinder för den inre marknads funktion" bör tolkas som en verkan som inte står i proportion till det eftersträvade målet.

- (43) Med tanke på de risker för både miljö och folkhälsa som härrör från användningen av kadmiumhaltiga gödselmedel i den finska jorden och med hänsyn till

— att Finland som ovan anges genom anslutningsakten och direktiv 98/97/EG får fortsätta att tillämpa sina nationella bestämmelser om kadmiumhalt i gödselmedel i avvaktan på den översyn av direktiv 76/116/EEG som gäller kadmiuminnehåll i gödselmedel,

— att beslut 2002/398/EG tillåter Finland att fortsätta att tillämpa sina nationella bestämmelser fram till och med den 31 december 2005, med stöd av den riskbedömning som de finska myndigheterna lämnat in,

— att pågående arbete inom kommissionen för en tillnärmning av gemenskapens gränsvärden för kadmium i gödselmedel inte ger anledning att tro att en mindre restriktiv åtgärd skulle ge tillräckligt folkhälso- och miljöskydd i Finland. Riskbedömningen visar att de särskilda mark- och klimatförhållanden som finns i Finland kräver nationella bestämmelser för att skydda miljön eftersom områdena är känsligare för kadmiumtillskott på grund av jordens sura pH-värde. I sura miljöer ökar kadmiums löslighet och kadmium kan därför lättare tas upp av grödorna,

anser kommissionen på nuvarande stadium av översynen att det inte föreligger något belägg för att de nationella bestämmelserna skulle utgöra ett oproportionerligt hinder för den inre marknads funktion i förhållande till de avsedda målen för denna.

2.5 Tidsbegränsning

- (44) Den period för vilken undantag medges bör vara tillräckligt lång för att kommissionen skall kunna lägga fram förslag och för att rådet och Europaparlamentet skall kunna anta en lag om kadmium i gödselmedel på gemenskapsnivå. För att undvika följderna av eventuella förseningar under den interinstitutionella debatten, bör bestämmelserna i detta beslut gälla till dess att harmoniserade bestämmelser tillämpas på EU-nivå.

IV SLUTSATS

- (45) Mot bakgrund av ovanstående kan slutsatsen dras att Republiken Finlands begäran om att få behålla nationella bestämmelser som är strängare än bestämmelserna i direktiv 76/116/EEG om kadmiumhalten i gödselmedel, och som lämnades in den 7 juni 2005, kan tas upp till sakprövning.

- (46) Kommissionen finner dessutom att de nationella bestämmelserna

— motsvarar behoven när det gäller att skydda folkhälsa och miljö,

— är proportionerliga i förhållande till de eftersträvade målen,

- inte utgör medel för godtycklig diskriminering, och
- inte innebär något förtäckt handelshinder mellan medlemsstaterna.

Kommissionen anser därför att de kan godkännas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Genom undantag från förordning (EG) nr 2003/2003 godkänns de finska bestämmelser som förbjuder utsläppande på den finska marknaden av fosforgödselmedel med en kadmiumhalt som överstiger 50 mg per kg fosfor.

Detta undantag skall tillämpas fram till dess att harmoniserade bestämmelser om kadmium i gödselmedel tillämpas på gemenskapsnivå.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till Republiken Finland.

Utfärdat i Bryssel den 3 januari 2006.

På kommissionens vägnar
Günter VERHEUGEN
Vice ordförande